

Pártoló tagok

András Sándor – író, költő, Nemesvita
Dr. Barabási Albert László – fizikus, akadémikus, Budapest
Bencsik János – képzőművész, Budapest
Dr. Nicholas Bodor – vegyészprofesszor, Miami
Dr. Filep Antal – néprajzkutató, Budapest
Kelemen Hunor – író, politikus, az RMDSZ elnöke
Dr. Kovalszky Péter – orvos, az AMBK elnöke, Detroit
Lauer Edith – politikus, az AMBK volt elnöke, Cleveland
Markó Béla – költő, politikus, Marosvásárhely
Dr. Romsics Ignác – történész, akadémikus, Göd
Dr. Úry Előd – fogorvos, az Erdélyi Kőr elnöke, Sopron
Dr. Varga István – ügyvéd, Orosháza

Támogató tagok

Ágh István – költő, Budapest
András István – teológiai professzor, Gyulafehérvár
Árkossy István – képzőművész, Budapest
Dr. Avornicului Mihály – egyetemi adjunktus, Kolozsvár
Bartók Julianna – tanár, Kolozsvár
Dr. Bitay Enikő – akadémikus, Kolozsvár

Dr. Buchwald Péter – vegyész, Kolozsvár

ifj. Dr. Buchwald Péter és Dr. Buchwald Amy – tudományos kutatók, Miami
Dr. Csapody Miklós – irodalomtörténész, Budapest
Dr. Cseh Áron – jogász, diplomata, Budapest
Csöregi Csenge – rendezvényszervező, Budapest
Péter Deák – statikus mérnök, Zürich
Dr. Deréky Pál – irodalomtörténész, Bécs
Dr. Egyed Ákos – történész, akadémikus, Kolozsvár
Ferencz Éva – levéltáros, Marosvásárhely
Dr. Amedeo Di Francesco – egyetemi tanár, Nápoly
Füzi László – irodalomtörténész, főszerkesztő, Kecskemét
Dr. Geréb Zsolt – teológiai professzor, Kolozsvár
Judik Zoltán – építészmérnök, Budapest
Kálóczy Béla Tibor – nyugdíjas köztisztviselő, Halásztelek
Kerekes György – szerkesztő, Kolozsvár
Dr. Kiss András – orvos, Pócsmegyer

Kiss Károly – ny. agronómus, Élesd

Kónya-Hamar Sándor – költő, közíró, Kolozsvár
Korniss Péter – fotóművész, Budapest
Dr. Kovács András – művészettörténész, akadémikus, Kolozsvár
Dr. Kovács Zoltán – egyetemi docens, Kolozsvár
Könczey Elemér – grafikus, Kolozsvár
Molnár Judit – szerkesztő, Nagyvárad

Nagy Éva – ny. tanár, Calgary
Dr. Nagy Mihály Zoltán – főlevéltáros, Nagyárad
Dr. Singer Júlia – biostatistikus, Budapest
Dr. Sipos Dávid – idegenvezető, Kolozsvár
Dr. Szarka László – egyetemi tanár, Komárom
Dr. Szász István Tas – orvos, Leányfalu
Dr. Tamás Ernő és Sedlmayer Ella – Sopron
Dr. Tankó Attila – orvos, Budapest
Dr. Tibori Szabó Zoltán – szerkesztő, egyetemi tanár, Kolozsvár

SZÁMUNK SZERZŐI

A lapszámot szerkesztette
Hermann Róbert (vendégszerkesztő),
Kovács Kiss Gyöngy

Csorba László (1952) – történész, DSc,
professor emeritus, ELTE BTK
Művelődéstörténeti Tanszék, Budapest

Egyed Ákos (1929) – történész, az
MTA külső tagja, az Erdélyi Múzeum-
Egyesület volt elnöke, Kolozsvár

Hermann Róbert (1963) – történész,
DSc, egyetemi tanár, a Hadtörténeti
Intézet és Múzeum parancsnokának
tudományos helyettese, Budapest

Ress-Wimmer Zoltán (1983) – dokto-
randus, főelőadó, Hadtörténeti Intézet
és Múzeum, Budapest

Rosonczy Ildikó (1953) – történész,
PhD, Budapest

Sebestyén Kinga (1998) – irodalom-
történész, tanár, Talentum Református
Iskola, Kolozsvár

Süli Attila (1973) – hadtörténész, PhD,
tudományos kutató, Honvédelmi
Minisztérium, Hadtörténeti Intézet
és Múzeum, Budapest

Szécsi Gábor (1966) – kommunikáció-
kutató, filozófus, egyetemi tanár, PTE
KPVK, Pécs, ELKH BTK, Budapest

Zakar Péter (1963) – történész, DSc,
rektorhelyettes, tanszékvezető egyetemi
tanár, Szegedi Tudományegyetem

Zilahi Nono (1992) – grafikus,
Kolozsvár

TÁMOGATÓK

ISSN 1222 8338

9 771222 283304 2 3 0 1 0

10 LEJ
800 FT

1848-1849 – MOȘTENIRE ȘI MEMORIE
1848-1849 – HERITAGE AND MEMORY

„Két olyan tényezőre érdemes felhívni a figyelmet, amelyek miatt ma is érdemes ünnepelni a magyar negyvennyolcat. Az egyik az állam és a társadalom szinte bámulatra méltó belső stabilitása. Ennek oka abban rejlett, hogy az áprilisi törvények által létrehozott rendszerrel a magyar társadalom többsége elégedett volt. A fegyveres bázissal rendelkező nemzetiségi mozgalmakon kívül nem volt olyan feszítő társadalmi ellentét, amely az állam működőképességét veszélyeztette volna (az alapfunkciók ellátását ezek sem akadályozták). [...]

A másik fontos tényező az, hogy e belső stabilitás következtében a magyar negyvennyolc volt az egyetlen, amely nem belső ellentétek miatt bukott meg, mint a német forradalmi mozgalmak; amely nem a Habsburg Birodalommal folytatott fegyveres harcban maradt alul, mint az olasz. 1849 tavaszán a birodalom vezetői úgy ítélték meg, hogy kimerültek azok az erőforrások, amelyek a magyar kérdés önerőből történő rendezését lehetővé tennék.

I. Ferenc József császár kormánya önnön gyengeségét vallotta be akkor, amikor I. Miklós orosz cártól kért segítséget. Magyarország és a birodalom mérkőzése 1849 tavaszán döntetlenre állt, ami lényegében azt jelentette, hogy Magyarország védekező pozícióból megnyerte a háborút. Amikor az 1948–1989 közötti évtizedek történetírása a szabadságharc hanyatlásáról és bukásáról beszélt, ezt a tényt hazudta el.”

(Hermann Róbert)